

til at troe, at der virkelig laa en saadan Betydning i det under Nr. 3 til § 89 stillede Forslag. Jeg antog, at man havde villet afhjælpe den altfor iginefaldende Mangel, der forekommer mig at ville være tilstede, hvis man tænkte sig, at den unge Mand, som ved det 18de eller 19de Aar stod paa det Punkt, hvor han passende kunde indgaae i denne Klasse og der fortsætte sin videnskabelige Uddannelse, skulde være tvungen til at opsætte denne sin videre videnskabelige Uddannelse, indtil han havde gennemgaaet Recrutfkolen, Corporalskolen, og hvad alle disse Skoler nu hedde, for først derefter om mange Aar at komme tilbage til en Fortsættelse af Underviisningen. Jeg troede, at dette skulde afhjælpes ved dette Forslag, og at det altsaa virkelig skulde tilsigte at aabne Afgang til directe at tage denne Prøve, men saa notabene fortsætte Underviisningen og gaae Skolen heelt igennem. Men dette seer jeg nu efter den høitærede Krigsministers Forklaring — og det ligger da ogsaa tydeligt i Forslaget, naar man seer skarper til, — er slet ikke tilfattet. Forslaget tilsigter kun at lette de Enkelte, der have faaet den tilstrækkelige Dannelse hurtigt muligt at aflægge Prøven. Saa er han færdig, men dernæst skal han isvrigt gjøre de samme Skridt, som tidligere ere nævnte, gjenneingaae den Meniges Klasse, derefter Corporalskolen o. s. v. o. s. v. o. s. v., og saa vil han engang i Tiden kunne komme ind i den næstældste Klasse. Men Forslaget bliver da i mine Tanker aldeles urimeligt, og jeg vil sige, at man derved, for at tilvejebringe en Lettelse for Enkelte, undergraver Skolens Underviisning. Hvad det kommer an paa, er aabenbart, at Vedkommende, som skal deeltage i Underviisningen, har den Forberedelse, som er nødvendig, for at denne Underviisning kan blive frugtbar for ham, og, naar man sætter en Prøve for at kunne indtræde i en Klasse, er det, der derved tilsigtes, formodentlig det, at det ved Prøven kan konstateres, at Vedkommende nu er moden til at modtage denne videre Uddannelse. Men i saa Fald kan der

virkelig ikke være Tale om, at Prøven for hans Vedkommende kan aflægges mange Aar iforveien; thi, hvis dette skal anses for at være til Fordeel for ham, da maa det være, fordi man gaaer ud fra, at han ellers i Mellemtiden vil have glemt sine Kundskaber og saaledes ikke være istand til at aflægge denne Prøve, naar den fordres ved Indtrædelsen i Skolen; men, da det paa den anden Side netop er det, som det kommer an paa, at han skal være moden for at modtage denne Uddannelse, gaaer det jo ikke an at gjøre ham denne Indrømmelse. Jeg betragter det altsaa som en Forværring, hvis jeg forøvrigt tør udtale mig saaledes, af hvad der før fandt Sted. — Det Samme gjælder om de efterfølgende Forslag, hvorefter Ministeren bemyndiges til at fritage for Prøven eller for Dele af samme, dem, som ved en anden af Landets Underviisningsanstalter have godtgjort fornøden Kundskab i de paagjældende Fag. De samme Hensyn, som jeg har fremhævet, gjøre sig ogsaa gjældende her. — Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der med Hensyn til Prøven maa skjelnes mellem de Discipliner, der umiddelbart skulle bruges som Grundlag for, hvad der skal meddeles paa Skolen, og de andre, der kun give et Beviis for, at Vedkommende overhoved er i Besiddelse af en vis Dannelse, men paa hvilke der ikke directe skal bygges videre. Med Hensyn til disse sidste kan det ganske vist gaae an, og det har ogsaa altid været indrømmet, at der kan erhverves en Fritagelse for paany at underkaste sig en Prøve, naar der isvrigt præsteres gheldigt Beviis for, at Vedkommende i sin Tid har haft en tilsvarende Dannelse. Men med Hensyn til de Discipliner, hvorpaa der umiddelbart skal bygges videre, gaaer dette slet ikke an. — Det kan ikke nytte, at Vedkommende godtgjør, at han for 10 Aar siden har kunnet saa eller saa Meget Mathematisk eller Fysisk, naar han nu maaste slet ikke kan det længer. Derfor maa Prøven ligge umiddelbart for Optagelsen i Skolen. Desuden forekommer det mig, at, hvis Tilgangen til denne Skole bliver meget stor, saa